

AMERIKANSKI SLOVENEK.

27. številka.

Tower, Minn., 24. junija, 1892.

Letnik I.

Nekoliko o trgovini in štrajku v Towera.

Znani, New-Yorskih trgovcev časopis poroča dokaj obširno o raznih poljskih pridelkih v primeri z pridelki lanskega leta in poslednjih mesecev, o katerih se pa vender dosejda še ne more natančno izreči, posebno tudi o sadju ne. Le o volni mu je mogoče natančno določiti, da bo letošnje leto 250.000 bal volne manj v primeri z pretečenim letom. Najživalnejša v vsakem oziru, omenja dalje list, pa je trgovina z železom. Zaradi toliko, v Ameriki se nahajajočih bogatih železnih rudnikov, mu je sedanjí čas nekoliko pod normalno ceno cena padla. Mnogo je rudnikov, v katerih ni popolnoma ali vsaj deloma čista ruda in v katerih niti s kopanjem ne prično, da leži ruda kakor bi bila brez vsake veljave. Ishpemenski časopis prijavlja, da je v Michiganu Clevelandka družba zaprla nek rudnik, iz katerega so dobivali nad 40 let rudo, le vsled tega, ker ni čista in se ne izplačuje jo izvažati.

Nizka cena železne rude napravila je zadnji teden tudi tukaj v Towersem rudniku jako neprijeten utis. Naši rudnikarji so bili veskokozi kot marljivi in pridni delavci pripoznani. Kakor že omejevano, da je rada manjše vrednosti, je družba zadnji mesec delavcem nekoliko zmanjšala plačo. Že dlje časa napravljali so se delavci druge narodnosti upreti temu in pričeti štrajk. Pretečeni četrtek bil je praznik presv. Rešnjega Telesa, ki se posebno slobvesno obhaja okraj morja in ljubi domovini. Praznik presv. Rešnjega Telesa oznanjen je bil tudi v Toweru s pristavkom, da se ta praznik v Ameriki slobvesno obhaja tudi v nedeljo. Ravno tako glasi se v našem cerkvenem zapisniku (ordo div. officii). In v obilnem številu udeležili so se rudnikarji sv. maše s procesijo ter isti dan delo opustili. Vender to ni bil nikak spodtiklaj, ker jednako se je že dogodilo. Kakor hud vihar na jedenkrat nastane, ravno tako, rekel bi človek, nastal je tukaj štrajk. Nekateri pregovorili so čone, ki so praznovali ta dan, da tudi na večer niso šli na delo in ko so drugo jutro prišli na delo, jim kapitan odreče delo za nekaj dnij. Da bi pa bili zaradi sveteka kaznovani, vnamejo se i drugi in prično štrajk. Štrajkujoči zbirali in družili so se čedalje bolj vkup ter zabranjevali slednjemu iti na delo. Hodili so od hiše do hiše s spremljevanjem rudeče-oblečnega godca, kateri je med potjo izvajal burne koračnice, in vsakdo je moral brez najmanjšega ugovora z njimi. Kdor bi se jim bil branil ali celo ne šel, bil bi ustreljen. Zadrževali so od družbe povijanje plače, v katero jim je tudi nekaj že privolila v petek. Toda zahtevali so menda več, natančneje nam ni znano.

V soboto došlo je 40 redarjev, kateri pa niso štrajkujočih popolnoma nič oplašili, dasiravno so bili nekoliko oboroženi. Ti so se morali umakniti, sicer bi prišlo do velikih izgredov. Kmalu za tem pa je došlo 4 kompanije vojakov, kateri so imeli nalogo, napraviti zopet red, kar jim ni bilo posebno težavno.

Z nasajenimi bodali in za strel pripravljenimi puškami razvrstili so se vojaki v nedeljo popoldne po štirje v vrsto, a na čelu bili so oboroženi redarji, na katere je bil posebno zanimljiv pogled, ter koračali po ulicah takozvane vasi Lokešine in jemali posamezne priporočene osebe brez vprašanja s seboj v zapor.

Po štirje vojaki in štirje redarji obstopili so hišo na osmih krajih, v kateri so imeli katerega vzeti, ter nastavili puške z nasajenimi bodali, da jim ni mogel na noben način uteči. A vsi drugi vojaki in redarji ostali so v vrsti. Tako pripeljali so iz posameznih hiš, kakor nam znano do sklepa našega lista, 25 oseb, mej njimi 7 Lahov, tedaj dve tretjini Slovencev, katere so uvrščevali mej vojake, ki so šli z njimi v vrsti do začasnega poslopja, kjer so jih zapirali. Sedaj odpeljali so jih v Duluth k obravnavi. Do rabljenja orožja ni prišlo, za kar se imamo zahvaliti Vsemogočnemu, ker potem bi bilo grozno. V ponedeljek pričelo se je zopet delo in upati je, da se povrne zopet red, kakoršen je bil popreje.

(Westphalia Missouri). V 25t številki poročali smo, kako kaže letina v severo-zahodu Združenih držav, omenimo naj še nekoliko o južnih krajih Združenih držav. Tako n. pr. v Westphalia Missouri vedno deževje zabranjuje vso rast koruzi, na kar se letošnje leto ni zanašati, istotako ne ob krajih Missouri in Mississippi. Iz Jowe prihajajo jednaka tožna poročila o slabi letošnji letini. V nekaterih krajih Združenih držav kaže letina nekako dobro, a vender ne tako, kakor lansko leto.

(V Ishpiming, Mich.) ustavila je Clevelandka družba za izkopavanje železne rude delo, ker se ne more nadalje izpečavati, dasiravno so tam že 40 let rudo izkopavali. Do 400 delavcev je brez dela.

(Iz Brainerd, Minn.) se poroča: železnica do Gull-Lake se bode podaljšala in sicer do zarašenege smrečja ter ustanovila velika rezalnica, katera bode na dan izrezala po 175.000 žaganic.

(V Carlton Co.), kateri meji naš Conton, preko zahodu, našli so lepa znamenja zlate rude. Trumoma naseljuje se sedaj tje ljudstvo.

(Po zadnjem viharju 17. junija) prizadete so najbolj sledeči kraji: Wenona, Peorii, Chicago in velik del Južne Minnesote. Kar je bilo v obližju viharja, vse je pokončal. Tako n. pr. razruševal je hiše, ruval drevesa z korenino in ubil na stotine ljudij. Na nekaj krajih prekuenil je vlak.

(V Riverside, Kaliforniji) občutili so dne 14. junija znaten potres.

(V Baltimorski luki) je 14. junija do tal pogorel parnik „Norfolk“. Ogenj se je čudovito hitro razširil in uničil še več drugih v bližini stoječih ladij. Bati se je bilo, da bi ogenj ne širil preko skladišč ob luki, kjer je ležalo poleg drugih užgalnih tvarin nad 1.000 sodov žganja.

(Iz Peoria, Ill.) sledeče poizvemo: Mestice Galva obiskal je dne 14. junija strašen ciklon z hudim viharjem, bliskom in večkratnim treskom, in ga popolnoma pokončal. Ni je videti hiše, da bi ostala na mestu nepoškodovana. Ljudstvo iskalo je zavetišča pod zemljo v globokih kletih. Mnogo ljudij je prišlo ob življenje.

(Prva železnica). Po zanesljivih naznanilih majorja J. G. Pangborn izvemo, da je bila v Baltimoru, Z. D. prva železnica ustanovljena v teku l. 1827 z imenom „Baltimore & Ohio“. Popreje uporabljali so stransko pot za druge potrebne stvari. Prva evropska železnica bila je ustanovljena l. 1830, šele potem, ko so Amerikanci že polnih 6 mesecev drdrali z „Baltimore & Ohio“. Delo na tej železnici se je pričelo 4 julija 1828. leta.

(V Tacomi, Wash.) dajo najboljši pridelek češpljeva drevesa, kajti njih sad se vedno lahko za gotovi denar proda. Sedaj so napravili v omenjenem kraju tovarno v kateri suše češplje. Tudi drugo sadje dobro obrodi v tem kraju; posebno pa hruške in breskve.

(Kranjsko.) Vojaško skladišče in bolnišnico želi kupiti mesto Ljubljansko. Za bolnišnico samo ponaja 180.000 gld., vlada hoče drugo, novo bolnišnico, ki bi stala 300.000 gld. Nemcem vlada vse stori na državne stroške, kar želijo. — Tovarna za cink v Šent Janžu na Dolenjskem je zopet pričela delo. — Prva dolenska posojilnica v Metliki obstuje od 1. julija t. l. nadalje vse hranilne vloge, katere so doslej vložene in bodo še vložene, po 4½ od sto. — V Litiji so dobili pred kratkim živnozdravnika. — Hudo nevilto imeli so začetkom tega meseca v Kranjski gori, ki jim je posebno veliko škode napravila na polju. — Dne 31. majnika zadela je velika nesreča precejšen del Bele Krajine, kakor poroča Ljubljanski Slovenec. Po strašni vročini in soparici jela je padati kakor kurja jaja debela toča dober četr ure in uničila vse pridelke po vaseh: Gorenjci, Vrhovci, Adlešiči, Burga in Dolenjci. Strni, ki so letos prav dobro kazale, bodo morali vse pokositi, ker je vse zbito v zemljo. Tudi Mala Plešivica, kjer imajo svoje vinograde, je popolnoma miščena. Golo kolovje spričuje, da je bila tam trta. Toča je prišla od hrvatske strani in je najhujša bila na Bosiljevem, kjer je padala kakor repa in je ubila neko ženo. Tudi po preloški, viniški, kuniški, lipniški, žakanjski fari na Hrvatskem je naredila znatno škodo. Dan popreje je pobila v metliški in podzemeljski fari, tedaj v dveh dneh skoro vso Belo Krajino in sosedno Hrvatsko.

(Koroško.) Pri sv. Tomažu so ubili pri neki hiši hlapeci gospodinjno, ker jim ni hotela dati žganja. — V Ukvalh so odprli planinsko šolo. Ljudstvo je pa ni kar nič veselo, ker bodo otroci v slabem vremenu v vedni nevarnosti na poti. — Zastrupil se je 30letni lekar Binder v Špitalu.

(Štajarsko.) V Trbovljah je sam na sebe ustrelil rudniški paznik Gantnar, ker se je pa slabo zadel, trpi hude bolečine. — Nemško šolo hočejo napraviti v Vojniku, le nemških otrok še manjka. — V Središču so našli 5letno deklico v hosti čisto izstradano. Nič ni vedel otrok povedati, od kje da je doma.

(Primorsko.) V Trstu je rdnik Sirovič skočil s 5tega nadstropja in se ubil. Priletel pa je na nekake mimogredočega Dalmatince, kateri je tudi močno poškodovan in sedaj leži v bolnišnici. — V Gorici so stariši 437 slovenskih otrok vnovič vložili prošnjo za slovensko šolo.

(Avstro-Ogersko.) Finančni minister je predložil državnemu zboru postavni načrt o novem denarju. Po tem predlogu se bo v novi veljavi računalo na „krono“. Ta krona bo vredna pol goldinarja in bo štela 100 „beličev“. V zlatu se bodo kovali cekini po 20 in po 10 kron. Srebrne bodo krošnje in polkrošnje, in sicer se bo teh naredilo 140 milijonov. Groši bodo iz nikla, beliči pa iz bronovine; baker (kufer) tedaj čisto odpade. Niklovega drobiža se bo nakovalo za 42 milijonov, bronovega pa za 18 milijonov. Za prvi čas ostane dosedanji srebrni goldinar v veljavi. Za nakup zlata hoče minister 183 milijonov na .posodo vzeti. Poslanci niso nič kaj veseli novega denarja; mnogi ne vedo, kaj bi porekli; bojijo se, da bi jih ta reč utegnila spraviti v denarne zadrege. Mnenje je opravičeno, da bo avstrijski denar še bolj v ceni padel. Novi denar bo menda le bolj Ogrom na korist, zato pa ogerska vlada tako silno pritiska na avstrijsko, da naj kmalu novi denar vpelje. Dasiravno imajo Avstrijci plačevati 70 odstotkov in Ogrje 30, imajo slednji vender vselej in povsod prvo besedo. — Velika nesreča dogodila se je dne 1. junija v neki jami in sicer v mestu Příbram na Češkem. V nočnem času, ko je bilo ravno do 500 ljudij na delu, šine kakor blisk glas, da je nastal ogenj v jamah, kjer izkopavajo srebrno rudo, kateri je pokončal dve tretjini na delu se nahajajočih oseb. Dosedaj je znano, da je nad 400 ljudij poginilo v strašnem plemenu. Strah prešinil je vsakogar, kateri je videl prizor od bližje. Neka žena, videča svojega moža na po sežganega, obnorela je, da so jo morali sledujče v norišnico odpeljati. Tudi oni, ki so hoteli jih rešiti, so našli smrt. „Mir.“

(Rusija.) Streškim brigadam v evropski Rusiji bodo s 1. dnem oktobra pridružili po dve lahki bateriji, ravno tako dobi dve bateriji tudi kavkaška strelska brigada. Rusija torej še vedno polagoma povečuje svojo vojsko.

(Turčija in Rusija.) Turška vlada je dovolila, da se postavi v San Štefanu spomenik ruskim vojakom, padlim v poslednji rusko-turški vojski. Ruski listi iz tega sklepajo da se Turčija zopet bolj nagiblje na rusko stran. Prevelikega pomena pa temu pač ni pripisovati, ker turški državniki se vedno držc srednje politike in se je poslednja leta motila vsaka država, ki je mislila, da je Turčija odločno na njeni strani. Za majhne in nepomenljive usluge so pa turški državniki vedno pripravljeni.

(Bolgarija.) Sodnijska obravnava proti morilecu ministra Bolčeva, so še vedno odklada. Sedaj se govori, da se začne v štirinajstih dneh in bode trajala kakih deset dnij. Člani dotičnega vojaškega sodišča so že imenovani in so nekateri že prišli v Sofijo. Predsedoval bode podpolkovnik Drandarevski, poveljnik dunavske divizije, ki je bil podpredsednik sodišča v Paničevi pravdi.

(Evropske novice.)

(Vojna)

(Rusija)

(Turčija)

(Avstro-Ogersko.)

(Rusija.)

(Turčija)

(Bolgarija.)

(Rusija.)

(Turčija)

(Bolgarija.)

(Rusija.)

V STORE

THE NEW YORK CLOTHING Company

je dobiti ta teden:

Moške hlače po 50 cts.
Overalls (povrhne hlače) po 20 „
Rudarske škornje po... \$1.25 „

Pridi in oglej si!

Spoznal bodeš, da prodajamo po najnižjih cenah.

NEW YORK CLOTHING CO.,

Glavna zaloga sukna.

Entered at the Post Office at Tower, Minn. as second-class matter, April 7, 1892.

Vabilo na naročbo

AMERIKAN. SLOVENCA.

Prvi in edini Slovenski časopis v Združenih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s poštnino vred za vse Združene države in Kanada po \$2.50 (dva dolarja in pol), za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gld. a. v.

Znižana cena.

Ako pa kedo denar za pet oseb skupno pošlje, se jim po pol dolarja cena zniža; za pet naročnikov se tedaj plača samo \$10.00 in za Evropo \$12.50 ali 25 gld. a. v.

Naročnina se ima plačati popostavi naprej pošlje naj se z naročbo vred v pismu. Na pismo je treba kolek (stamps) pritisniti in naslov natančno zapisati n. pr.

V. Rev. Jos. F. Buh,
Amerikanski Slovenec Tower,
St. Louis Co., Minn.
U. S. Amerika.

„U. S. Amerika“ samo tisti pristavijo, kateri iz Evrope pišejo.

AMERIKANSKI SLOVENEK.

The only Slovenic newspaper in the United States, published every Friday at Tower, Minn. Subscription price for one year for United States and Canada, \$2.50; for Europe \$3.00.

CENA NAZNAVIL IN OGLASOV

za 12 vrstic „Brevier“ (square 14 palca):			
Eden teden	\$0.75	Tri mesece	\$0.00
Dva tedna	1.25	Šest mesecev	11.00
Eden mesec	2.00	Devet „	15.00
Dva meseca	3.50	Eno leto	18.00

Pri večjih oznanih (oglasih) precejšen rabat. Oznanih naj se blagovoljjo plačevati naprej.

ADVERTISING-RATES.

One „Square“ (12 lines „Brevier“ or 11 inches):

One week	\$0.75	Three months	\$6.00
Two weeks	1.25	Six months	11.00
One month	2.00	Nine months	15.00
Two months	3.50	One Year	18.00

Considerable rebate on large advertisements.

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh,
Editor and Publisher.

Oblike

za ta čas najbolj primerno!

V tem praznem drugo prodajalnice. Spomladanska moške obleke po \$6.— in višje.

THE BOSTON.

Najboljša obnova za meščane in rudarje, fine srajce, spodnje obleke in ovratnike (neckties) in dr. dobiš po najnižji ceni po različnosti blaga pri Anderson & Korb — Ely.

CERKVENI KOLEDAR.

JUNJ ALI ROŽNIK 1892.

Dnevi	Godovi in nedeljski evanveliji
25 Sobota	Prosper, šk.; Viljem, op.
Prilika o izgubljeni ovci. Luk. 15.	
26 Ned. B	3. pobink. Janez in Pavel.
27 Ponedeljek	Hema, vd.; Vladislav, kr.
28 Torek	+ Leon II., pap.; Irenej, sp.
29 Sreda	Peter in Pavel, apostola.
30 Četrtek	Spomin Pavla, apostola.
1 Petek (Julij)	Teobald, pušč.

Tretja nedelja po binkostih.

Božje usmiljenje. — Izgubljena ovca. — Izgubljeni denar. — Zapravljivi sin. — Absalom.

Sv. Cerkev opominja svoje otroke, da bi se danes spominjali božjega usmiljenja. Naslednji dve priliki kažete, da Bog, Oče usmiljenja vabi grešnike, da bi se spokorili, kažete pa tudi, kako lahko jim je priti do izpreobrnjenja.

Evanželji svetega Lukeža 15. 1-10:

Tisti čas so se cestinarji in grešniki Jezusu približali, da bi ga poslušali. In farizeji in pismarji so godernjali, rekoč: Ta grešnike sprejema, in je z njimi. Pa povedal jim je to priliko, rekoč: Kteri človek izmed vas, ako ima sto ovac, in eno zmed njih zgubi, ne popusti devet in devedeseterih v puščavi, in ne gre za izgubljeno, dokler je ne najde? In kadar jo najde, jo zadene na svoje rame. In ko pride domu, pokliče prijatelje in sosede, in jim reče: Veselite se z menoj, ker sem našel svojo izgubljeno ovco. Povem vam, da tako bo v nebesih več veselje nad enim grešnikom, kteri se spokori, kakor nad devet in devedeseterimi pravičnimi, kateri ne potrebujejo pokore. Ali ktera žena, ki ima deset denarjev, ako en denar zgubi, ne prižge luči, in ne pomete hiše, ter ne išče skrbno, dokler ga ne najde? In kadar ga najde, pokliče prijatelje in sosede, rekoč: Veselite se z menoj, ker sem našla denar, katerega sem zgubila. Tako, vam povem, bo med angeli Božjimi veselje nad enim grešnikom, kteri se spokori.

Vzglede našega Gospoda potrdi nas še veliko bolj v misli o božjem usmiljenju, kakor pa ti dve priliki. Dovolil je namreč k sebi cestinarjem in grešnikom, da bi ga poslušali. Da, ponižal se je celo z njimi pristopiti k mizi, jedel in pil je z njimi, kakor bi bil eden njih, da bi jih učil in v naukih potrdil, da bi rešili svoje duše. On v resnici dela, kakor dobri pastir: ne straši se nadležnosti, ne trpljenja, ne bolečin, kadar treba dobiti izgubljeno ovco. Raduje se, ko jo dovede zopet k čedi in povabi svoje prijatelje, da bi se z njim veselili.

V naslednji priliki o zapravljiveu spoznamo, kako usmiljeno naš Gospod vsprejema spokorne grešnike in jim odpušča:

In rekel je: Neki človek je imel dvoje sinov in mlajši njiju je rekel očetu: „Oče“, daj mi del premoženja, ki meni gre. In razdelil jima je premoženje. In čez nekoliko dnij potem je mlajši sin, vse pobravši odpotval v daljno deželo, in ondi je raztrosil svoje premoženje, razuzdano živč. In ko je bil vse zapravil, nastala je velika lakota v tisti deželi, ter je začel stradati. In šel je in pridružil se nekemu mestjanu tistega kraja, in

ta ga je poslal na svojo pristavo svinje past. In želel je svoj trebuh napolniti z lušinami, ki so jih svinje jedle, pa mu jih nihče ni dal. Šel pa je sam v se in rekel: Koliko najemnikov ima v hiši mojega očeta obilno kruha, jaz pa tukaj lakote poginjam! Vstal bom ter šel k svojem očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebesa in vpričo tebe; nisem več vreden, da bi se tvoj sin imenoval, naredi me kot enega svojih najemnikov. In vstavši je šel k svojemu očetu. Ko je pa še daleč bil, zagledal ga je njegov oče, ter bil usmijena gane: in pritekkel je in se oklenil njegovega vratu in ga poljubil. Sin pa mu je rekel: „Oče, grešil sem zoper nebesa in vpričo tebe; nisem več vreden, da bi se tvoj sin imenoval.“ Oče pa je rekel svojim hlapcem: „Hitro prinesite najlepše oblačilo in oblecite ga in denite mu prstan na roko in čevlje in noge, in pripeljite pitano tele in je zakolite, in jedli bomo in se gostili: zakaj ta moj sin je bil mrtev, pa je oživel; izgubil se je bil, pa se je našel.“ In začeli so se gostiti. Njegov starejši sin pa je bil na polju. In ko je prišel in se bližal hiši, slišal je godbo in ples; in poklical je enega hlapcev, in ga vprašal, kaj bi to bilo. In on mu je rekel: Tvoj brat je prišel, in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je zopet zdravega dobil.“ On pa se je razjezil in ni hotel noter iti. Njegov oče je torej ven šel in ga začel prositi. On pa je odgovarjajoč rekel svojemu očetu: „Glej“ toliko let ti služim, in nikoli nisem pristopil tvoje zapovedi, in nikoli mi nisi dal kozliča, da bi se s svojimi prijatelji gostil; ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je zažrl svoje premoženje z nečestnicami, zaklal si mu pitano tele! On pa mu je rekel: Sin, ti si vedno pri meni, in vse moje je tvoje; gostiti in veseliti se pa je bilo potrebno, ker ta tvoj brat je bil mrtev in je oživel, bil se je izgubil, in se je našel.“

Mlajši sin v priliki je razvidno človek, ki živi nekaj časa dobro življenje, zadovoljiti hoče vsem zemeljskim radostim in strastem, a polagoma izgreši stezo kreposti. Pač mnogo taci zapravljivi sinov je tudi med nami, ki zapuste hišo svojega nebeskega Očeta. Hodili so nekdanj redno v cerkev s celo svojo družino. Prejemali so sv. zakramente. Mir in sreča je bila z njimi. Sinovi in hčere iste družine so obetale biti čast in dika svojih roditeljev. Če se sedaj ozremo po njih z žalostjo uvidimo, da se ta ali uni družine ogiblje hiše božje. Tuji so Jezusu Kristusu, katerega so prejemale tako pogostoma, kateri jih je napajal s svojo sladkostjo in blaginjo. Od kod ta velikanska izprememba? Mislimo, da so začeli opuščati molitev in priprava njih za sv. obhajilo je bila bolj in bolj zanikrna. Prišle so izkušnje, pričel so bili slabih vzgledov in ubogali so slabe nasvete. Domisljali so si, daleč od očetovega doma dobe gotovo veselje in ra-

dosti brez žalosti, sladkosti življenja brez konca. Zapustili so hišo božjo in odtegnili so se mizi božji katera je sitila z veseljem njih mladostna srca. Pohotno je trtil premoženje mladi zapravljivec, bil je v zadregi med tuji brez prijatelja. V silni bedi ponudi se sam možu iste dežele v najem, kateri ga pošlje na pristavo past svinje. Kaj pa okušajo taki katoličani, ki opuščajo molitve in stikajo in se pelajo za denarjem, in služijo svoji osebnosti in grešnim željam? Oh vemo, česa si pribore. Navadno jim je življenje nadležno, kmalu jih pokrije prezgodnji grob in njih ime se izgubi iz zemlje brez časti.

Kdo zmore povedati koliko izgubi grešnik ki se odteguje božji mizi? Na zemlji zapravi spoštovanje in prijateljstvo pri božjih prijateljih, pri onih častnih osebah, katere časte angeli, ker žive po volji svojega Stvarnika. Zavrže od sebe blagoslov umirajočega očeta, umirajoče mater. Izgubi mir vesti in večkrat i zdravje i upanje srečne smrti. Kaj izgubi v nebesih? Nesmetno se odpove pokrovlitstvu svetnikov in angeljev, zaslugam svojih dobrih dejanj. Vklone pa vrat peklenkemu žrelu; izgubi pravico slavne nebeske domovine in njegova duša je onečišena z grehom, je Bogu nedopadljiva!

Ni ga bilo večjega ponižanja za Izraelca, kakor pastirčevati pri svinjah, pri tujcu, pri malikovalcu. I grešniki so hudčiči hlapci; žive po njegovi volji, njegovi so, in kakor je hrepenel zapravljivec nasiti se z oluški, ki so bili za svinje, tako in nič drugače nizki so grešniki. Njim ne gre za čast, zadovolni so, da strežijo svojim živalnim strastem. Ni nam znano, kaj se je godilo na očetovem domu, ko je sin pobaral po svoji dedščini in kaj ko se mu je odšel njegov del. Pač pa si moremo misliti kako je bilo. Oče se je razjokal in razsrdil radi sinovega obnašanja. Tako je moralo biti tako je v mnogokaki družini. Roditelji pretakajo grenke solze in nejevoljni so z ne-hvalečnostjo svojih otrok. Zakonske osebe se sramujejo in žalujejo, ker so njih drugovi nezvesti in nesramno žive. Gorje mu, kdor poplača ljubezen, z nehvalečnostjo. Bog gotovo sliši pravičine, pa žalostne tožbe pobitih roditeljev.

Kako pa misli Jezus o upornih grešnikih? Zdi se nam, da ga slišimo z oltarja reči: „Redil sem otroka in zaničeval me! kaj bi moral storiti zanj, česar nisem storil?“ Najlepši primer, kakor se obnaša Jezus proti grešnikom, nam je obnašanje kralja Davida proti svojemu sinu Absalomu.

Ko je Absalom globoko razžalil svojega očeta, rova. je v svo sijo proti njemu. Zbral si je vojno, da bi premagal očeta, ter polastil se prestola. David je imel na svoji strani vojno, da bi se branil Absalomu. Ko je kraljeva armada ponosno korakala mimo Davida v boj, ni jenal starček ponavljati poveljnikom in vojakom: „Rešite mi mladeniča Absalama!“ Končala se je vojska in Absalom je bil zmagan. Absalom sam je umrl na krvavem polju. Poročniki so poročili o izidu vojske. „Je-li mladenič Absalom zdrav?“ vpraša David prvega poročnika, a ta mu ni odgovoril. Dospel drugi poročnik, in David ga povpraša: „Kako je mladenič Absalom?“ In ko zve, da je mrtev, polasti se ga ne- navadna žalost. Prišedši iz stanice glasno zavpije: Moj sin Absalom, moj sin Absalom, da bi hotel Bog, da umrjem za te. Absalom moj sin, moj sin Absalom.

Tako je božje usmiljenje. Bog sovraži grešnika radi njegovih grehov, ob enem ga pa ne neha ljubiti, saj je njegov otrok. Ta ljubezen Jezusa Kristusa kaže se v drugi podobi. On gre za izgubljen ovco. Kdo nam more povedati kolikookrat in po kolikih potih govori na srca zapravljiveu sinu? Govori mu po svojem duhovnem pastirju; po tihem glasu njegove vesti, včasih po kaki strašni dogodbi. Pogled na duhovnika, na bogaboječega katoličana, prizor božjega svetišča, pogreba, spreveda — vse to služi dobremu pastirju, da vabi k sebi izgubljeno ovco.

Kaj bi rekli o potrpežljivosti vsemogočnega Boga do grešnikov? V naših dneh vidimo ljudi v visocih častnih službah, katerim ni drugega opravila, kakor proganjati Cerkev in pohujševati človeštvo s svojimi izgreidi in vendar jim Bog daruje dolgo življenje. Tako je bilo tudi pri očetu zapravljivega sinu. Ven in ven je jokal, upal in molil in dan na dan bi ga lahko videli na hribčku nad potjo, ki je vodila v deželo, kjer mu je bil sin v služnosti in bedi. Na vsakega se je obrnil, ki je prišel od iste strani; zrl je čez ravan, ki bi se vtegnil vrniti zdaj pa zdaj nesrečni mladenič. Ljubezni, upanja in potrpežljivosti žalostnega očeta nas sv. Cerkev spominja, ko moli za svoje zaslepljene otroke v adventu, postu sleharni dan, kažoč grešnikom odprte roke krvavečega Rešitelja in razpostavljajoča dar Kalvarije na oltar, da bi se izpreobrnili. Vedenje milega očeta nas tudi spominja vedenja premnožih žalostnih roditeljev, katere vidimo dan za dnevom tekom mnogih let moliti pred podobo Jezusovega srea, ali pred kipom žalostne Matere za svoje razuzdane sinove in hčere. Naj je prosijo, naj ne prenehajo, ker Bog je usmiljen.

Zapustili smo zapravljivega sina tako daleč od doma in rojstne zemlje pri svinjah, pustili smo tam hlapčeta pri krutem gospodarju. Stanje se mu je tako poslabšalo, da mu je pretela smrt lakote. Zdaj, zdaj začne premišljevat i žalostno zastoče: „Kolikim najemnikom v hiši mojega očeta prestaje kruh, in jaz ginem tukaj lakote!“

Blažen trenutek, ko obišče vsemogočni grešnika z boleznijo ali nubožtvom, ali ko ga opominu, da mu je v kratkem umreti in vstopiti v hišo večnosti! Ko bi dalje ostal razkošni sin v isti deželi, pokosila bi ga brezpogojno neizprosljiva smrt, a rekel je: „Vzdignil se bom!“ Brzkone je prelival grenke solze, brzkone je pomisljal dolgo, predno se je odločil reči: „Vzdignil se bom!“ Saj pa je bil tudi res jako nehvaležen in očeta je hudo žalil! In zopet, mislil je sam pri sebi, kako naj dospem v svojo oddaljeno domovino? Kako naj se pokažem svojim nekdanjim prijateljem? Kako naj potolažim očetov srd? Dobro je tudi vedel, da je zapravil celo svoje premoženje in da nima ničesar več pričakovati od rojstne hiše.

Ko Vsemogočni v svoji milosti obišče grešnika z boleznijo, z vzbudenjem vesti ali kader kako drugače človeka skuša, takrat se grešnik vstraši težave, pričakujoč poravnave s svojim Stvarnikom. Kako pravi, mi je izpraševati vest? Kako mi je mogoče odkriti duhovniku svoje najstrašnejše grehe? Kako mi je začeti moliti? Kako mi je mogoče opustiti prepovedana dejanja, ki so mi, rekel bi, druga narava? Predolgo sem zlorabil božje usmiljenje; mojih grehov je toliko, da se mi ne more odpustiti!

Dve misli sti navdušili zapravljivega sina, da se je vzdignil in vrnil. Domači kruh mu je bil všeč! in po vsem tem, oče, katerega je razžalil, je bil še njegov oče; če bi mu ne hotel dovoliti prisesti k svoji mizi, znabiti bi ga vzel v službo. Večkrat tudi grešnike odvrača misel in sramota velicah grehov, da se ne vrnó v cerkev, kjer jih je redil nebeski kruh v srečnejših dneh. Ta kruh jih je krepčal telesno, miril in razveseljeval njih duše z upanjem slavnega vstajenja. Pogostoma so primerjali sladkost nebeske mane grenkosti kruha, ki se daje nečistim živalim. Sveta mana jim deli mir, ki presega ves um, a veselje čutnega sveta jim le pomnoži lakoto: „in tukaj poginem lakote“.

„Vzdigniti se hočem in vrnem se k svojemu očetu.“ Bogu je dopadljivo, da ga kliče Oče; da, saj nam celo veva obrniti se do njega s prošnjo: „Oče naš, kateri si v nebesih.“ Njegovo ime je: „Oče usmiljenja, Bog vse tolažbe“, in njegov sin, kateri se je včlovečil sam, kateri se je imenoval Jezus „krotkega in ponižnega srea.“ Grešniki naj tedaj rečó: „Vzdignil se bom in vrnem se k svojemu očetu.“ Hodi, o grešnik k svojemu očetu! Svojega obličja ne odvrne od tebe. Največja težava na grešnem potu do izpreobrnitve je reči: „Vzdignil se bom!“ Brez dvojbe, kakor se je obotavljaj zapravljivi sin na potu proti domu, ko je jokal za svoje grehe in navduševal se za težavno pot, tako nekako je s skesanimi grešniki. Pokora jih straši. Naj vpre oči na Križanega, ki mu steguje roke, naj prosí pri podnožji Marijinega kipa pomoči; koj bo spoznal, da ga je njegov oče zapazil iz dalje, da mu pomaga s svojo milostjo vrniti se. Naj poklekne pred duhovnikom in naj reče z zapravljivec: „Grešil sem, več nisem vreden imenovan biti tvoj sin.“ Kmalu izve, da je dobil svojega očeta, da mu je odpustil vse velike in brezštevilne grehe. Na ta dan je veselje v nebesih, a veselje tudi na zemlji za danesnega pastirja, za prijatelje, skesanega grešnika. In največje veselje pa je za grešnika samega, ker je čist grehov, ker je dobil pravico nebeskega kraljestva in ker mu je dovoljeno vdeležiti se telesa in krvi Kristusa. Boga naj hvali zdaj in časti, ker je dober in usmiljen. Naj se večkrat po dolžnosti pripravi za sv. obhajilo in vstrajal bo do konca v službi Jezusa Kristusa, našega Rešitelja in Očeta. Amen.

Nekaj o odprtju rezervacij.
Odprtje rezervacij (indijanskih zemljišč) v korist javnemu naseljenju belih ljudi nudi prav milo koven prizor. Indijanski rodovi imajo še neizmerno zemlje, kjer po svojej starej navadi love in potolajajo divjačino. Zvezna vlada se resno trudi, da bi te divje rodove olakala in jih prearedila v pridne poljedelce in si tako vsako leto prihranila veliko denarja. Preskrbljevati mora namreč te divjake z mesom, moko in drugimi potrebni živili. Nekaj rodov je že pregovorila, da so ji odstopili svojo rezervacijo pod pogojem, da jih je preskerbela z zadostnim živežem za tri leta, da jim je pustila vsakej rodovini po 160 oralov zemlje in zraven tega še dala kravo, konja, vse poljsko orodje in seme za setev in nekaj denarja vsako leto. Poslala jim je tudi agenta, ki naj bi jih poučeval v poljedelstvu. Pridobljeno deželo razdeli vlada na jednake dele do 170 oralov in

jo prepusti ob določenem dnevu belim naseljencem. Do dneva otvoritve (odprtja) so vse meje zasidane z vojaki, da bi se nikdo ne vtihotal v rezervacijo in si osvobodil najboljšega zemljišča. Ko pa pride določen čas, se na dan znameje vojaki umaknejo in čakajoča množica od 50—100.000 ljudi dere peš, na vozeh na konjih v odprto deželo. Drvč se hitro, kakor bi šlo za stavo; vsakdo hoče biti prvi na najboljšem delu dežele. Kakor hitro kedo dobi prostor, ki mu je povolji, zasadi kolček s svojim imenom v zemljo v znamenje, da se hoče tukaj naseliti in od tega trenutka ga ne more nihče spodriniti. Koj na to dobé novonaseljenci potrdilo od deželnega uradništva, ki jim da pravico na 160 oralov zemlje, čez pet let pa dobé to zemljo popolnoma v svojo last, ne da bi jim bilo treba kaj plačati. Ko se naselniki malo uredé, si takoj ustanové „samovlado“ (self-government); izvolijo si sodnika, okrajnega uradnika, zgrade si javne šole i. t. d.

Zvezna vlada je storila prav primerne korake, da bi olakala indijanske rodove. Ustanovila je posebne šole za indijanske dečke in deklice, kjer se uče angleščino, zemljepisje, računstvo in zgodovino Združenih držav. V teh šolah jih tudi poučujejo o poljedelstvu in obrtniji. Nekaj mladih čvrstih Indijano vso celo sprejeli v vojaško službo.

Umrlega misijonarja

Lorenca Lavtizarja pismo

IV.

Krivo Drevo 10. listopada 1856.

Ljuba mati!

Vaše pismo, katerega ste pisali precej po očetovi smrti, sem prejel kmalu po prazniku Vseh svetnikov tistega leta in sem tudi precej odpisal pismo za vas in za gosp. fajmoštra in na njih pismo poslal, katero se je pa gotovo izgubilo. Vaše zadnje pismo od Marijanine smrti sem prejel na vseh vernih duš dan.

Ljuba mati! Bog vas neizrečeno ljubi, ker vas tako dolgo na svetu pusti in vam toliko težav in križev pošilja. Kogar Bog ljubi, ga tudi tepe pravi sv. pismo.

Bodete rekli: Otročiči in Janez se smi smilijo. Res je, tudi meni se neizrečeno smilijo in so res usmiljenja vredni. Vedno sem miloval otroke, kateri so mater ali očeta izgubili. Pa tudi tukaj se moramo spomniti besed sv. pisma: Ali je katera nesreča, katere bi Bog ne poslal? Bog sam se imenuje v svetem pismu Očeta ubogih udov in zapuščenih sirot. Zapujamo vanj, ker bo tudi za te otročiče skrbel.

Bodete rekli: To je hudo, ko sta oče in Marijana tako naglo umrla, brez previdenja sv. zakramentov. Tudi jaz sem tega silno žalosten, pa kaj zamoremo drugzega reči, kakor božji previdnosti se udati z besedami: Gospod, tvoja sv. volja naj se zgodi.

Ljuba mati! le kratko časa se potrpite, kmalu boste prestali ta svet in videli one, ki so že pred nami umrli. Jaz sem hvala Bogu zmiraj zdrav in trden, ljudij sem se že privadil in tudi špraho znam z precej dobro. Pridigujem in spovedujem že ravno tako lahko, kakor na Kranjskem, samo kake majhne pogreške še storim, pa me vendar ljudje zastopijo. Skoro vsi, kolikor jih je v tej okolici, so bili že krščeni, preden sem jaz sem prišel in jaz sem dosedaj samo šest odrašenih krstil. Lansko jesen je tudi neki duhoven menihe

in nune sem pripeljal, vsi so Nemci. Hrano dobivam pri nuna. Skrajan mene ni treba prav nič skrbeti ker mi ni nič hudega ni trpljenja tudi imam nikacega. Priporočam se Vam v molitev!

Platno in vsa oblačila dajte otrokom; zame ni treba hraniti. Da bi pa sem pošiljali, se ne izplača, ker veljalo bi vas trikrat več pošiljanje, kakor je blago vredno. Denarje, če jih silno ne potrebujete, dajte v hranilnico, da bodo naloženi za Marijanine otroke, tako, da dobi vsak enak del, pa do 24. leta ne sme noben denarja ven vzeti, razun če bi bila huda sila in če bi se kdo ženo ali možila. Če pa bi kateri izmed njih umrl pred tem časom, potem se tisti del razdeli med žive. Storitve tako, kakor vam rečem, nikar si ne pustite od drugih misel nepokoja delati. Poslajte denarje Govedarjevemu gospodu, oni bodo vse prav storili. Moje denarje, katere so za prodane reči prejeli, bodo meni poslali. Bog vas obvaruj in podpiraj svojo milostjo. Lorene.

Na cedilu so ostali.

(Črtica iz graničarskega življenja.)

Prijazna krčma stoji poleg mitnice na meji, kjer nehava kraljevo gospodstvo bavarsko in se začne zemlja avstrijska. Vse je tiho, vse je mirno v tej idilični samini. Planinski orel kroži mogočno v sinjem ozračju in bistrooka koza meri brzo svoje korake čez strme skale in prepače. Lahkonogi turist pride včasih v samotni gorski kraj, da se otrebi mestnega prahu in navzgor krasote planinske, drugače ni semkaj žive duše. Toda njegova dni bilo je vse drugače tu. Glasovi harmonike doneli so čestokrat iz prostorne gostilnice, žarno vince smehljalo se je po izbi, narodne poskočnice milo glaski kipeli so iz ust veselih pivcev in se razlegali daleč okrog po temnih šumah in lesih.

Voz za vozom stal je pred mitnico in graničarji so imeli dela kar največ. Tu stika eden z železnim drogom, da bi se prepričal, je li ni kaj obdačljivih stvari v slami ali senu, tamkaj bruska drugi po skrinjici pod sedežem, tretji zopet meri lesene hlode. Debelo trebušni Bavarci dačijo avstrijsko vino, avstrijski uradniki povpravno, vsedejo se i graničarji k trdo zasluženi kapljici. Kot zvesti prijatelji in varuhi postave bratijo se tu Avstrijci in Bavarci, pevaje veselo pesmi. Onim, ki služijo na postaji, godi se dobro, ali njim, ki morajo stražiti po noči, njim, ki morajo laziti okrog, njim preide vse humor. Vesele popevke ne glas se iz njihovih grl. V dožji in viharji morajo čestokrat hoditi po strmih gorskih klancih in rebrih. Marsikdo vrača se s trudapolnih potov na pol mrtev in bled ko smrt. Ali sveto je opravilo, sveta je služba njihova in izpolnjevati jo morajo brez ozira na zdravje.

Zasači li graničar tihotapca, plačan je trud njegov, ako ne, izpolnjena je dolžnost. Potepuhi ne brigajo se tu dosti za tihotapstvo, veliko manje, kakor kjer si bodi druge. Jednega pa imajo graničarji na piki že dlje časa, nekega velikanskega ovčarja namreč, kateremu pravijo „Ovčji Nace“.

Temu „Ovčjemu Nacetu“ ne za-

upajo čez gorsko sedlo ni avstrijski, ni bavarski stražniki. Prekanjen je ko lisica ta velikan. Dobro vedó, da jo je umesel že večkrat čez mejo z zavitkom lepo dišečih smodk ali polno čajno tobaka, a zastoj je bil ves trud, da bi zasačili drznega tihotapca.

Dokaj časa nikdo ni verjel ni, da bi bil milooki fantalin zmožen tihotapstva in drugih zvijač. Neke temne viharne noči, ko bi se niti pes ne upal izpod strehe, zasledil avstrijski graničar Naceta s sumljivim zavitkom na hrbtu. Hipoma jo vreže za njim, in akoravno teče, kolikor ga noge nesó, vendar je tihotapec vedno precej korakov pred svojim preganjalcem. Graničar ustrelje za bežečim, a ne zadene ga. V tem trenutju pa izgine „Ovčji Nace“ kakor bi se vdrl v zemljo.

Čudom so se čudili drugi graničarji, ko so zvedeli, da je dolgi ovčji pastir tihotapec, še bolj so se pa čudili njegovej prekanjenu butici. Seveda, o tem je mahoma zvedela i bavarska gosposka. Vse vpraše je govorilo o zvitem tihotapecu na bavarsko-avstrijski meji.

„Ovčjemu Nacetu“ bilo je toliko mari ko lanski sneg. Meni nič, tebi nič, zahajal je v krčmo pri mitnici, popeval ondi in plesal, da je bilo veselje. Denarja imel je vedno toliko, da je živel, kar je najbolje mogel. Krčmarjeve duše boljša polovica sklepala je po svojej logiki celo, da je le oni capin, ki ima prazen žep in dolžen ostaja. Mož njen, ponižna in potrpežljiva duša tudi ni imel nič proti temu, kar so ukrenili mati krčmarica.

Huda žeja prisili Naceta nekega dne, da zopet pride v krčmo oplakniti si suho grlo. Čredo ostavi na pašniku in jo izroči v varstvo malemu dečku.

Prišedšemu v krčmo, zdi se mu takoj, da bo danes nekaj posebnega v samotnej gostilnici. Mati krčmarica nastavili so sod bavarskega piva, ki je ravnokar došlo. Velika družba nadzornikov in uradnikov avstrijskih in bavarskih sedela je krog lesenega omizja in vidnim zadovoljstvom srebrala velikogermansko tekočino, dobri ječmenčekov sok.

Pri tej priliki bile so seveda nadležne graničarske živirce dobre volje. Sitni in jeznoriti stražniki postali so mehki kakor hruške in peli, da je bilo kaj. Tudi Naceta sprejeli so drage volje mej se. Sicer so brili vzlasti mlajši graničarji neslanosti ž njim, ali Nace kazal se je danes jako veselega, dal se zasmehovati in povrh tudi sam pel in počel vsakoršne neumnosti.

Izprvi tretjo kupico prime za prapeno kitaro, obrise jo s komolcem in zagode sree božajočo narodno poskočnico, da so se jele debelej krčmarici kar noge vzdigovati, akoravno ni tehtala nič manje, kakor dvesto funtov.

„No, taka prijaznost zasluži priznanje,“ deje zadovoljno krčmarica in veli natararici, naj prinese veselemu godcu liter bavarskega piva.

„Bog Vam povrni!“ pravi Nace, „Vaša darežljivost mi je jako dobrodošla, nimam ga namreč penenza. Zato bomo pa, danes pili na npanje.“

„Kdor nima nič, je capin,“ povzame naglo mladi graničar in suhotni graničarji začnejo na vse pretege zasmehovati ubogega „Ovčjega Naceta.“ Nekdo ga celo vpraša, je li mu tihotapstvo ne pri- naša več dobička.

„Haha!“ vsklikne Nace, „še vedno več ko Vam zelena suknja!“ in pristavi: „koliko stavimo, da v tihotapim jutri od poldne do dveh

stot smodk tako, da me vi vsi skupaj ne zasačite?“

Graničarji se spogledajo to zaslišavši; nemogoče se jim je namreč zdelo, da bi mogel, akoprem prekanjeni ovčji pastir storiti kaj takega. Stavijo torej z Nacetom stavo, po kateri bodo plačali oni sod bavarskega piva, ako se mu stava posreči, sicer pa on, ako se mu stava ponesreči.

Buzarona! Hej, danes je živahno pred mitnico, patrole odhajajo na delo, pomnožene z bavarskimi graničarji, sicer ne briga tobaško tihotapstvo v Avstrijo, ki pa hočejo sedaj radi stave pomagati avstrijskim svojim tovarišem, da vjamejo Naceta.

Trije možje stražijo danes na postaji, da celo gospod nadzornik stoji vse dopoldne na straži. Po vsej meji stoji veliko graničarjev, katerim je zabraniti, da jo prekanjeni lisjak ne unese. Kako si manejo suhe roke! Ej, saj je pa danes tudi nekoliko drugače v gorske samini nego sicer! Prej tihi in otožni kraj, dobil je mahoma veseleje lice. Vsi posli, kar jih ima krčma pri mitnici s krčmarico vred stojé na cesti pred hišo rado vedno pričakujoč, kaj se bo zgodilo. Danes ne more nobeden delati, vsem roji le stava po glavi.

Konec prihodajič.

Blaine noče biti predsednik.

Sam se je pisмено izrazil sledeče: „Nič bi me ne moglo pregovoriti, da bi se začel še enkrat bojevati za predsedništvo. Sedaj sem v 63. letu svojega življenja, konci bodočega predsedništva bi bil star 67 let; dobro vem, da bi ne mogel preživeti naporov teh 4 let, ko bi bil tudi imenovan kandidatom in bi bil izvoljen. Nikakor nisem neveseljak v tej zadevi, znane so mi težke dolžnosti predsednika. Ker bi jaz tem zahtevam ne bil kos, bi imenovanje (za predsednika) odklonil, ko bi mi je tudi ponudili na zlatem krožniku.“

To je seveda čudna izjava obče-spoštovanega moža, o katerem vemo, da je že leta hrepenel po vzvišenej časti predsednika. Morda je res njegova naboletnost temu kriva — še bolj gotovo pa mu je nasvetovala pamet, da naj se še o pravem času umakne iz volilnega boja. Šešlo se je namreč že več državnih shodov, da so se pogovorili o bodočem predsedniku in povsodi so se z malimi izjemami izrekli ali za Harrisona (republikanca) ali za Clevelanda (demokrata). Ta dva veljaka si bodeta tedaj najbrže stala nasproti v novembu. Volilna borba bode gotovo vroča. Od zadnje predsedniške volitve se zdatno niso pomnožili niti demokratje niti republikanci; vsaka najmanša napaka bode pogubonosna za jedno stranko.

Raznoternosti.

Po najvejših računih umre na celem svetu 38 milijonov ljudi na leto, ali: 91.554 vsako uro, ali 3730 vsako uro in 62 na minuto. Vsak udarec nihala pri uri nanzanja smrt enega človeka. — Srednja starost človeka je 48 let. Četrtna ljudij umre pred 7 letom, polovica pred 17: Od desetih tisočev le eden dočaka 100 let, od 5000 samó eden 90 let in na vsakih 100 ljudi pride le po ena oseba, ki dočaka 60 let. Oženjeni ljudje žive dalje nego neozženjeni. Od 1000 ljudi, ki dočakajo 70 let, je 43 duhovnikov, 40 poljedelcev, 33 delavcev, 32 vojakov, 29 odvetnikov in zemljemercev, 27 učiteljev in profesorjev ter le 21 zdravnikov.

nek mož v poljskem jeziku pripovedovati: Vi ste nam prodani; peljajmo vas skozi les, da pota na veliko cesto ne bi našli in ko bi kateri izmed vas uteči hotel, postreljeni bi bili vi vsi.

Drugi dan je prišel gospodar, kateri je zapovedal, da naj se nam delo odkaže. Štirje oboroženi možaki spremljevali so nas na delo, koje je bilo, kamenje lomiti. Za hrano dobili smo surovo osoljeno slanino, črni kruh in kavo. Vsak dan smo imeli delati od zjutraj 7 ure do večera 7 ure. Kadar pa nisem mogel kacega kamena vzdigniti, da je bil pretežek, neusmirjeno jel me je pretepati neki črnjence, da sem ga slednjič moral vzdigniti. Istotako se je godilo mojim tovarišem. Jeden izmed nas hotel je uteči, na kar so streljali nanj, da je mrtev padel na tla. Tako se nam je godilo celi teden.

Navzlic hudemu trpljenju in pa pičli hrani pa nismo niti beliča denarja dobili.

V temnem mraku poskrili smo se za skalovje in nagloma pobegnili od grozne te farme (kmetije). Niti pičice hrane nismo imeli vsi skupaj, le tu in tam sprosil smo kak kosček kruha in požirek vode, včasih tudi mleka. Razameli nismo jezika, popraševali smo v jednomer za Novi York. Dobri ljudje so nam vedno rade volje pokazali glavno cesto, po kateri smo srečno dospeli do Novega Yorka. Najpreje sem si skušal zdraviti razbolene noge in žele zatem našel sem dobrega rojaka Kosinskega, ki me je jako prijazno sprejel.

Vso stvar pojasnili smo za to pristojnim oblastnjam, katera pa neso hotela nič o tem slišati in se izgovarjala, da ne poznajo nobenega, jednaceh imen.

Večkrat se pripeti tu in tam kaj jednacega, ker ljudje, ki nimajo v Ameriki ni znanec ni prijatelev, prehitro verujejo sleparskim agentom.

„J.“

Na celem svetu je 147 vseučilišč.

V Persiji razsaja še vedno strašna kolera.

Sibirsko železnico zidala bode ruska vlada sama, kakor je sklenila. Minister javnih občil začne takoj graditi progó iz Čebjabinska v Tomsk. Začelo se je tudi nadaljevanje železnice iz Vladivostoka v gravsko, katero grajenje se je bilo po zimi pretrgalo.

Iz starih kitajskih knjig je razvidno, da so v Kitaju že poznali mornarji magnetno iglo ali kompas 2100 let pred Kristusom, torej še pred Abrahamom.

Ponarejeni bankovci. Začetkom tega m. so zasačili v Ljubljani dva Laha, brčkone zidarja, katera sta izdajala prav dobro ponarejene bankovce — petdesetake. Ta dva moža pa nista teh denarjev sama ponarejala, ampak je dobivala v Vidmu, kjer je bila kar cela tovarna za izdelovanje ponarejenega denarja. Da je to res, vidi se že iz tega, da so tuji Lahi izdali v Celovcu. Graecu in Ljubnem prav take ponarejene petdesetake, kakor v Ljubljani. Spoznajo se prav težko, popir je malo bolj mehak, tisk pa malo bolj svetel. Ponoči jih skoro ni bilo mogoče ločiti od pravih drugače nego po številkah. Bankovci imajo serijo D 52 in št. 300.222.

Poljak M. Tobolewski sledeče pripoveduje: Dospel sem 13. t. m. s parnikom „Rugia“ v Novi York. Skrbno sem dela iskal. Naposled dobim naslov do gg. Karlein & Liebert, 28. Greenwich ulici. Le-ti preskrbeli so mi delo pri neki železnici z dnevno plačo \$ 1.50. Toda povedali neso nič, kje imam delo pričeti. V petek 22. aprila pridružil se mi jih je še več in peljali so nas do nekega kolodvora. Od tu odpeljali smo se ob 8. uri zvečer in prispeli za rano družega dne do mesta, menda z imenom Baldwin. Sedaj smo morali laziti dva dni skozi košati gozd, pod nadzorstvom nekaj možakov. Jedil nam skoro nič neso dali. Konečno prišli smo kraj lesa, kjer so stale 3 lesene hišice. Tu smo morali oddati vse, kar smo sabo imeli, celo boljše oblačila so nam vzeli. Ponočni naš stražnik bil je črnjenc, držel samokres v rokah. Ko smo se k počitku vlegli, pričel nam je

telem mož v poljskem jeziku pripovedovati: Vi ste nam prodani; peljajmo vas skozi les, da pota na veliko cesto ne bi našli in ko bi kateri izmed vas uteči hotel, postreljeni bi bili vi vsi.

Drugi dan je prišel gospodar, kateri je zapovedal, da naj se nam delo odkaže. Štirje oboroženi možaki spremljevali so nas na delo, koje je bilo, kamenje lomiti. Za hrano dobili smo surovo osoljeno slanino, črni kruh in kavo. Vsak dan smo imeli delati od zjutraj 7 ure do večera 7 ure. Kadar pa nisem mogel kacega kamena vzdigniti, da je bil pretežek, neusmirjeno jel me je pretepati neki črnjence, da sem ga slednjič moral vzdigniti. Istotako se je godilo mojim tovarišem. Jeden izmed nas hotel je uteči, na kar so streljali nanj, da je mrtev padel na tla. Tako se nam je godilo celi teden.

Navzlic hudemu trpljenju in pa pičli hrani pa nismo niti beliča denarja dobili.

V temnem mraku poskrili smo se za skalovje in nagloma pobegnili od grozne te farme (kmetije). Niti pičice hrane nismo imeli vsi skupaj, le tu in tam sprosil smo kak kosček kruha in požirek vode, včasih tudi mleka. Razameli nismo jezika, popraševali smo v jednomer za Novi York. Dobri ljudje so nam vedno rade volje pokazali glavno cesto, po kateri smo srečno dospeli do Novega Yorka. Najpreje sem si skušal zdraviti razbolene noge in žele zatem našel sem dobrega rojaka Kosinskega, ki me je jako prijazno sprejel.

Vso stvar pojasnili smo za to pristojnim oblastnjam, katera pa neso hotela nič o tem slišati in se izgovarjala, da ne poznajo nobenega, jednaceh imen.

Večkrat se pripeti tu in tam kaj jednacega, ker ljudje, ki nimajo v Ameriki ni znanec ni prijatelev, prehitro verujejo sleparskim agentom.

„J.“

Na celem svetu je 147 vseučilišč.

V Persiji razsaja še vedno strašna kolera.

Sibirsko železnico zidala bode ruska vlada sama, kakor je sklenila. Minister javnih občil začne takoj graditi progó iz Čebjabinska v Tomsk. Začelo se je tudi nadaljevanje železnice iz Vladivostoka v gravsko, katero grajenje se je bilo po zimi pretrgalo.

Iz starih kitajskih knjig je razvidno, da so v Kitaju že poznali mornarji magnetno iglo ali kompas 2100 let pred Kristusom, torej še pred Abrahamom.

Ponarejeni bankovci. Začetkom tega m. so zasačili v Ljubljani dva Laha, brčkone zidarja, katera sta izdajala prav dobro ponarejene bankovce — petdesetake. Ta dva moža pa nista teh denarjev sama ponarejala, ampak je dobivala v Vidmu, kjer je bila kar cela tovarna za izdelovanje ponarejenega denarja. Da je to res, vidi se že iz tega, da so tuji Lahi izdali v Celovcu. Graecu in Ljubnem prav take ponarejene petdesetake, kakor v Ljubljani. Spoznajo se prav težko, popir je malo bolj mehak, tisk pa malo bolj svetel. Ponoči jih skoro ni bilo mogoče ločiti od pravih drugače nego po številkah. Bankovci imajo serijo D 52 in št. 300.222.

Poljak M. Tobolewski sledeče pripoveduje: Dospel sem 13. t. m. s parnikom „Rugia“ v Novi York. Skrbno sem dela iskal. Naposled dobim naslov do gg. Karlein & Liebert, 28. Greenwich ulici. Le-ti preskrbeli so mi delo pri neki železnici z dnevno plačo \$ 1.50. Toda povedali neso nič, kje imam delo pričeti. V petek 22. aprila pridružil se mi jih je še več in peljali so nas do nekega kolodvora. Od tu odpeljali smo se ob 8. uri zvečer in prispeli za rano družega dne do mesta, menda z imenom Baldwin. Sedaj smo morali laziti dva dni skozi košati gozd, pod nadzorstvom nekaj možakov. Jedil nam skoro nič neso dali. Konečno prišli smo kraj lesa, kjer so stale 3 lesene hišice. Tu smo morali oddati vse, kar smo sabo imeli, celo boljše oblačila so nam vzeli. Ponočni naš stražnik bil je črnjenc, držel samokres v rokah. Ko smo se k počitku vlegli, pričel nam je

nek mož v poljskem jeziku pripovedovati: Vi ste nam prodani; peljajmo vas skozi les, da pota na veliko cesto ne bi našli in ko bi kateri izmed vas uteči hotel, postreljeni bi bili vi vsi.

Drugi dan je prišel gospodar, kateri je zapovedal, da naj se nam delo odkaže. Štirje oboroženi možaki spremljevali so nas na delo, koje je bilo, kamenje lomiti. Za hrano dobili smo surovo osoljeno slanino, črni kruh in kavo. Vsak dan smo imeli delati od zjutraj 7 ure do večera 7 ure. Kadar pa nisem mogel kacega kamena vzdigniti, da je bil pretežek, neusmirjeno jel me je pretepati neki črnjence, da sem ga slednjič moral vzdigniti. Istotako se je godilo mojim tovarišem. Jeden izmed nas hotel je uteči, na kar so streljali nanj, da je mrtev padel na tla. Tako se nam je godilo celi teden.

Navzlic hudemu trpljenju in pa pičli hrani pa nismo niti beliča denarja dobili.

V temnem mraku poskrili smo se za skalovje in nagloma pobegnili od grozne te farme (kmetije). Niti pičice hrane nismo imeli vsi skupaj, le tu in tam sprosil smo kak kosček kruha in požirek vode, včasih tudi mleka. Razameli nismo jezika, popraševali smo v jednomer za Novi York. Dobri ljudje so nam vedno rade volje pokazali glavno cesto, po kateri smo srečno dospeli do Novega Yorka. Najpreje sem si skušal zdraviti razbolene noge in žele zatem našel sem dobrega rojaka Kosinskega, ki me je jako prijazno sprejel.

Vso stvar pojasnili smo za to pristojnim oblastnjam, katera pa neso hotela nič o tem slišati in se izgovarjala, da ne poznajo nobenega, jednaceh imen.

Večkrat se pripeti tu in tam kaj jednacega, ker ljudje, ki nimajo v Ameriki ni znanec ni prijatelev, prehitro verujejo sleparskim agentom.

„J.“

Na celem svetu je 147 vseučilišč.

V Persiji razsaja še vedno strašna kolera.

Sibirsko železnico zidala bode ruska vlada sama, kakor je sklenila. Minister javnih občil začne takoj graditi progó iz Čebjabinska v Tomsk. Začelo se je tudi nadaljevanje železnice iz Vladivostoka v gravsko, katero grajenje se je bilo po zimi pretrgalo.

Iz starih kitajskih knjig je razvidno, da so v Kitaju že poznali mornarji magnetno iglo ali kompas 2100 let pred Kristusom, torej še pred Abrahamom.

Ponarejeni bankovci. Začetkom tega m. so zasačili v Ljubljani dva Laha, brčkone zidarja, katera sta izdajala prav dobro ponarejene bankovce — petdesetake. Ta dva moža pa nista teh denarjev sama ponarejala, ampak je dobivala v Vidmu, kjer je bila kar cela tovarna za izdelovanje ponarejenega denarja. Da je to res, vidi se že iz tega, da so tuji Lahi izdali v Celovcu. Graecu in Ljubnem prav take ponarejene petdesetake, kakor v Ljubljani. Spoznajo se prav težko, popir je malo bolj mehak, tisk pa malo bolj svetel. Ponoči jih skoro ni bilo mogoče ločiti od pravih drugače nego po številkah. Bankovci imajo serijo D 52 in št. 300.222.

Poljak M. Tobolewski sledeče pripoveduje: Dospel sem 13. t. m. s parnikom „Rugia“ v Novi York. Skrbno sem dela iskal. Naposled dobim naslov do gg. Karlein & Liebert, 28. Greenwich ulici. Le-ti preskrbeli so mi delo pri neki železnici z dnevno plačo \$ 1.50. Toda povedali neso nič, kje imam delo pričeti. V petek 22. aprila pridružil se mi jih je še več in peljali so nas do nekega kolodvora. Od tu odpeljali smo se ob 8. uri zvečer in prispeli za rano družega dne do mesta, menda z imenom Baldwin. Sedaj smo morali laziti dva dni skozi košati gozd, pod nadzorstvom nekaj možakov. Jedil nam skoro nič neso dali. Konečno prišli smo kraj lesa, kjer so stale 3 lesene hišice. Tu smo morali oddati vse, kar smo sabo imeli, celo boljše oblačila so nam vzeli. Ponočni naš stražnik bil je črnjenc, držel samokres v rokah. Ko smo se k počitku vlegli, pričel nam je

telem mož v poljskem jeziku pripovedovati: Vi ste nam prodani; peljajmo vas skozi les, da pota na veliko cesto ne bi našli in ko bi kateri izmed vas uteči hotel, postreljeni bi bili vi vsi.

Drugi dan je prišel gospodar, kateri je zapovedal, da naj se nam delo odkaže. Štirje oboroženi možaki spremljevali so nas na delo, koje je bilo, kamenje lomiti. Za hrano dobili smo surovo osoljeno slanino, črni kruh in kavo. Vsak dan smo imeli delati od zjutraj 7 ure do večera 7 ure. Kadar pa nisem mogel kacega kamena vzdigniti, da je bil pretežek, neusmirjeno jel me je pretepati neki črnjence, da sem ga slednjič moral vzdigniti. Istotako se je godilo mojim tovarišem. Jeden izmed nas hotel je uteči, na kar so streljali nanj, da je mrtev padel na tla. Tako se nam je godilo celi teden.

Navzlic hudemu trpljenju in pa pičli hrani pa nismo niti beliča denarja dobili.

V temnem mraku poskrili smo se za skalovje in nagloma pobegnili od grozne te farme (kmetije). Niti pičice hrane nismo imeli vsi skupaj, le tu in tam sprosil smo kak kosček kruha in požirek vode, včasih tudi mleka. Razameli nismo jezika, popraševali smo v jednomer za Novi York. Dobri ljudje so nam vedno rade volje pokazali glavno cesto, po kateri smo srečno dospeli do Novega Yorka. Najpreje sem si skušal zdraviti razbolene noge in žele zatem našel sem dobrega rojaka Kosinskega, ki me je jako prijazno sprejel.

Vso stvar pojasnili smo za to pristojnim oblastnjam, katera pa neso hotela nič o tem slišati in se izgovarjala, da ne poznajo nobenega, jednaceh imen.

Večkrat se pripeti tu in tam kaj jednacega, ker ljudje, ki nimajo v Ameriki ni znanec ni prijatelev, prehitro verujejo sleparskim agentom.

„J.“

Na celem svetu je 147 vseučilišč.

V Persiji razsaja še vedno strašna kolera.

Sibirsko železnico zidala bode ruska vlada sama, kakor je sklenila. Minister javnih občil začne takoj graditi progó iz Čebjabinska v Tomsk. Začelo se je tudi nadaljevanje železnice iz Vladivostoka v gravsko, katero grajenje se je bilo po zimi pretrgalo.

Iz starih kitajskih knjig je razvidno, da so v Kitaju že poznali mornarji magnetno iglo ali kompas 2100 let pred Kristusom, torej še pred Abrahamom.

Ponarejeni bankovci. Začetkom tega m. so zasačili v Ljubljani dva Laha, brčkone zidarja, katera sta izdajala prav dobro ponarejene bankovce — petdesetake. Ta dva moža pa nista teh denarjev sama ponarejala, ampak je dobivala v Vidmu, kjer je bila kar cela tovarna za izdelovanje ponarejenega denarja. Da je to res, vidi se že iz tega, da so tuji Lahi izdali v Celovcu. Graecu in Ljubnem prav take ponarejene petdesetake, kakor v Ljubljani. Spoznajo se prav težko, popir je malo bolj mehak, tisk pa malo bolj svetel. Ponoči jih skoro ni bilo mogoče ločiti od pravih drugače nego po številkah. Bankovci imajo serijo D 52 in št. 300.222.

Poljak M. Tobolewski sledeče pripoveduje: Dospel sem 13. t. m. s parnikom „Rugia“ v Novi York. Skrbno sem dela iskal. Naposled dobim naslov do gg. Karlein & Liebert, 28. Greenwich ulici. Le-ti preskrbeli so mi delo pri neki železnici z dnevno plačo \$ 1.50. Toda povedali neso nič, kje imam delo pričeti. V petek 22. aprila pridružil se mi jih je še več in peljali so nas do nekega kolodvora. Od tu odpeljali smo se ob 8. uri zvečer in prispeli za rano družega dne do mesta, menda z imenom Baldwin. Sedaj smo morali laziti dva dni skozi košati gozd, pod nadzorstvom nekaj možakov. Jedil nam skoro nič neso dali. Konečno prišli smo kraj lesa, kjer so stale 3 lesene hišice. Tu smo morali oddati vse, kar smo sabo imeli, celo boljše oblačila so nam vzeli. Ponočni naš stražnik bil je črnjenc, držel samokres v rokah. Ko smo se k počitku vlegli, pričel nam je

“August Flower”

Hon. J. W. Fennimore je okr. nadzornik v Kentu Co., Del., in živi v Doveru, sedežu okrajnega glavarstva in glavnem mestu države. Okrajni nadzornik je postenjak devetindesetih let in govori sledeče: „Rabil sem Vaš „August Flower“ zaporedno več let za svojo družino in za svojo osebo in spoznal, da mi več koristi, kakor katerokoli drugo zdravilo. Nadlegoval me je, kakor bi imenoval suh glavobol. Zadaj me začne naprej glava, boletij glavobol se nato razširi čez celo glavo, da slednjič zbolim in začnem bljuvati. Včasih sem po jedi tudi zabasen, čutim težave v dnu želodca in se mi kislo vzdiguje v grlo in usta. Ko začutim, da se ima to zgoditi, vzamem malo August Flower; to me olajša in je najbolje zdravilo, kar sem jih kedaj rabil, proti takim boleznim. Zategadelj ga jaz rabim in priporočam drugim, kot najbolje sredstvo proti neprebavljivosti, i. t. d.

G. G. GREEN, jedini izdelovatelj Woodbury, New Jersey, U.S.A.

Nasvet poletnim izletnikom.

Ako hočeš napraviti izlet, katerega bi imel korist za celotno življenje, kupi si vožnje listke za znižano ceno, ki so naprodaj pri vseh glavnih železničnih postajah Združenih držav in Kanade via Northern Pacific železnica proti Yellowstone National Parku, Počičnem obrežju in Alaski.

Izletniki imajo na Northern Pacific železnici ugodnost prve vrste v krasno opremljenih vozovih, jedilnicah in razkošnih Pullmanovih spalnicah iz Chicago, St. Paula in Minneapolisa proti Montani in Pacifičnem obrežju brez menjave med potjo, in to zlasti v Pullmanovih spalnicah iz St. Paula in Minneapolisa v Yellowstone Parku.

Prizori med potjo so najdivnejši, ki se sploh nahajajo v sedmerih državah, skozi katere teče železnica. Krasna gorovja, potoki, doline, jezera in planjave se vrste prav hitro jeden za drugim, da razvedrujejo turist, ki se boče zanimati za poljedelstvo, rudarstvo, obrtnost in druge zanimivosti, ki se nahajajo v obširnem Severozatonu.

Slavnosten vene izleta v Severozatonu je vsekako obisk Yellowstone Parka, dežele gorkih vrčev, naravnih (geysers) in krasnih sotesk, in Alaske z njenimi brezkončnimi morskimi, sneženimi vrhanci, indijanskimi vasmi in velikanskimi ledeniki.

Ako se želi kedo natančneje poučiti o tem nasvetu, mu lahko postreže Charles S. FEE, glavni agent za potovalce; N. P. R. R. St. Paul, Minn. z lično knjižico s podobami „Wooderland“ in brošuricami o Yellowstone Parku in Alaski.

Hlače
vsakdanje noše po 65 ct. se dobijo samo pri
THE BOSTON.

Ure popravilja in zaznamuje v kratkem času in zagotavlja dobro delo: Rohrer, urar na Main Street.

Pojdi k J. D. Murphy po zabavne gosli, pisčalke ali orglice nasproti „National-Bank.“

THE BOSTON
je pripravljen bojevati se! To pomenja, da le on zniža cene in tako pomaga ljudem.

Opomba.

Številke, rodoljubom na ogled poslane, ni treba vračati, marveč razdeli naj jih mej prijatelje in znance. Ako kateri naročnik kake številke ni prejel, blagovoli naj se obniti do upravištva, ki mu jo takoj brezplačno pošlje.

Mnogo je vprašanj, kako naj bi naročniki poslali denar, ki ne znaša okrogle svote. Naznanjamo jim tem potom, da lahko 1/2 in tudi 1/4 dolarja v markah (stamps) pošljejo.

Ob enem pa prosimo č. naročnike, kateri svoje stanovanje spremenijo, da nam vselej po dopisnici naznanijo natančno novo stanovanje, in tudi prejšnje blagovolijo nam naznačiti.

Naročnike iz Evrope, ki pošiljajo denar po poštni nakaznici, prosimo, naj nam še posebej napišejo svoj naslov, da ne bode pri razpošiljanju pomot, kajti Amerikanski poštarji ne znajo pravilno pisati slovenskih imen.

Uredništvo in upravištvo „Amerik. Slovenca.“

VREME.

Lunini spremeni imajo upliv na vremenske spremene po slavnem, zvezdo slovečem T. W. Heršelj, na pr.

Meseca Junija ali Rožnika spada

1. Prvi krajec 2. dne ob desetih 57 min. zjutraj, pomeni spremenljivo.
2. Ščip ali polna luna 10. dne ob dveh 38 min. popoldne, pomeni spremenljivo.
3. Zadnji krajec 17. dne ob desetih 6 min. zvečer, pomeni lepo.
4. Mlaj 24. dne ob treh 12 min. popoldne, pomeni dež.

Platili

so sledeči gg.:

- Manistique, Mich.
- Mike Nose \$2-50
- John Stefanetz \$2-50
- Joliet, Ill.
- John Vedeits \$2-50
- Flemeng, Kas.
- Anton Ceglar \$1-25
- New-York.
- Died. Bioete \$2-50
- Gorenjvas, Krajin, Europe.
- John Polenšek za župana
- A. Šraja \$3-

Duluth and Iron Range
ŽELEZNICA.

op.	čas	pop.
	Postaje 'Stations'	
12:00	prth. Duluth odh.	3:15
10:54	" Two Harbors "	4:25
9:10	" Mesaba "	6:04
8:22	" Tower "	6:52
7:10	odh. Ely prth.	8:05

ELY - - - - - MINN.

FENSKE & LAWRENZ

prodaja

vse vrste železnino, peči, cinkove posode, barve, olje, steklenino, kit, vrata in raznovrstno oklepje.

Naznamilo.

Podpisani priporočajo svojo, slovenskemu občinstvu dobro znano gostilno v Ameriko prišlim, kakor tudi v Evropo se vračajočim Kranjcem, koje zmiraj izvrstno in po najnižjih cenah postreže.

Razun tega prodaja tudi slovensko-angleško slovnico za samopouk v angleščini po 40 centov komad in tudi več družih slovenskih poučnih in zabavnih knjig.

Da vsakteremu dobro postrežem, dokazuje okolnost, da stojim z v obče znanim gospodom Pavlinom v Ljubljani v zvezi

Tudi denar pošiljam v Evropo po najnižjih cenah in najhitreje.

D. BLOETE

116 Greenwich Str. New-York.

Predno se kam napoté

Ljudje navadno želé poizvedeti, po kateri železnici bi se najbolje vozili, potem si pa kupijo vožnje listke za ono, ki jim nudi najboljšo postrežbo in je najhitrejša. Kadar se toraj potlaš v Chicago, ali karkoli na Vstok, preskrbi se z zemljevidom in vožnjim redom „Wisconsin Central“ železnice. Vlaki na tej progi so vsi preskrbljeni z mehikimi sedeži, njihova oprava je spopolnjena s Pullmanovimi spalnicami, z elegantnimi saloni in jedilnicami po najnovejšem načrtu in narejene samo za našo progó; v svoji opravi so izbrane, v ravnavi priročne in pripravne in na vse strani tako popolne, da jih nič ne nadkriljuje v komoditeti in eleganciji. Splošna sadba je, da so naši jedilni vozovi najizvrstnejši, kar jih je bilo do sedaj sploh vpejlanja, zasčiteniki te železnice imajo nanje obrnjeno vso pozornost.

Brzovlaki po progi „Wisconsin Central“ odhajajo iz Minneapola vsakdan ob 12:43 popoldne in 6:25 zvečer, iz St. Paula pa ob 1:30 popoldne in 7:15 zvečer in imajo priročno zvezo z vsemi vlaki iz juga in jugozahoda.

Zaradi vožnjih listkov in vožnjega reda, ali če si hočes zagotoviti boljše postrežbo, obrni se na G. F. McNEILL, C. T. & T. A., Minneapolis, Minn., ali na JAS. C. POND, obnega agenta za potovalce in voznje listke, Chicago, Ill.

ŽIVI SAM IN PUSTI DRUGIM ŽIVETI!

ZALOGA

raznovrstnih zelenjav, kake, tudi sadja in sladčic, pomeranč, ovocja, najboljših smodk, tobaka, lepih pip, pijače treznosti, mošta (pop), in vseh kuhinjskih potrebščin.

Slavnemu občinstvu se kar najuljudneje priporočá

Ignac Tancig

TOWER - - - - - MINN.

J. B. NOBLE, M. D.,

ZDRAVNIK,

Office nad Benson-ovo lekarno.

TOWER, - - - - - MINN.

TOWER, MINN.

Chas. McNamara,

prodaja po najnižji ceni:

živo apno, premog, seno in raznoterno krmo (futer) za domače živali.

CHAS. LANG,

Photograph, Tower, Minn.

izdelnje:

fotografije vsake verste in velikosti, vsak čas po nizki ceni in delo dobro dovrši.

JAKOB SKALA,

Tower, - - - - - Minn.

Velika trgovina

z mešanim blagom in kuhinjsko posodo.

NIZKE CENE!

HITRA POSTREŽBA!

Uljudno vabimo meščane, rudarje in gostinčarje.

M. Yail

ELY, MINN.

VELIKA ZALOGA

železnine, lesenega in hišnega orodja.

Tu se dobé po najnižji ceni: peči, kuhinjska posoda, barve, okna, vrata, mize, stoli, postelje, omare in sploh vse rudarjem in gojzdarjem potrebno orodje.

Oskerbjuje tudi rakve in pogrebe.

FIRST NATIONAL BANK.

Tower, Minn.

Glavnica, - - - - - \$50,000.

H. A. WARE, predsednik. D. H. BACON, podpredsednik. G. A. WHITMAN, blagajnik.

Ravnatelji: D. H. Bacon, L. Mendenhall, H. A. Ware, A. D. Thomson, T. J. Davis.

Obresti se plačujejo od dneva vložitve

Menjice se splačujejo in vplačujejo.

Največjo zalogo v mestu ima

Anderson & Korb

BRICK BLOCK, ELY - - - - - MINN.

Suho robo in obleke, obuvala, klobuke, čepice (kape); Goceries ali jedilna prodajalnica i. dr.

Rešil je strojevodja.

Harry Millerja, strojevodja, bivajočega v stanišču Norris v Duluthu, je nadlegovala štiri ali pet let obupnost, nervoznost, brezspalnost, glavobol, hrbtobol, mišična slabost in mrzel, lepljiv pot. Štiri mesece prej, ko za je začel zdraviti dr. Speer, je bil prava reva, uničeno mu je bilo mišičje in živčevje. Sedaj pa je popolno zdrav in je pripravljen iti vsak trenutek pred sodnika in priseci, da je vse zgoraj povedano res. Dr. Speerova pisarna je v New York block v West Superior.

Beri sledeča spričevala izmed mnogih, ki so nakopčeni v naši pisarni od dobroznanih ljudi.

„Zelo me veselí, da dodam še svoje spričevalo k drugim o sposobnosti dr. Speera. Storit to radovoljno, ker sem uverjen, da je moja krščanska delžnost, kot uda Mladiške krščanske družbe in Epworthove zveze, dati svojo zaupnico zdravniku tolike sposobnosti, kakor je dr. Speer, da se tudi drugi okoristijo ž njegovo spretnostjo. Dve leti so me mučile najhujše bolečine; nisem mogel niti delati niti spati; tako sem bil dognan, da sem se bal blaznosti življenje samo se mi je zdelo breme. Več zdravnikov, katere sem pranašal za svet, mi ni moglo nič pomagati; mislil sem, da na zemlji ni več zdravja zame.“

V svoji obupnosti sem pranašal za svet dra Speera, o katerem mi je pravil moj prijatelj, da je jako spreten, bistroumen, in da ima čudovit uspeh pri zdravljenju. Kakor se utapljačiči prejema za slamico, ravno tako sem se jaz oklenil prijateljevega nasveta. Ko me je zdravil nekaj tednov, SEM OZDRAVEL POPOLNO in se veselím svoje naravne moči. Zdi se mi, da bi zlahka delal neprenehoma; jed mi diši, spim tako mirno, kakor otrok. Navdaje me hvaležen čut, kakoršnega zamore imeti samo človek, ki si je v svesti, da je bil ravno otet iz smrtnega žrela.

Spretnost, ki jo je pokazal dr. Speer v raziskavanju mojega slučaja, je bila čudovito jednostavna; zdi se mi, da mu je bila bolezen jasna, kakor dan. Pripravljen sem to spričevalo potrditi s prisego vsak trenutek, iz zraa sem hvaležen, da me je roka Previdnosti dovela do takega zdravnika.

FRED J. HAYEN
315 Bluff Street Marquette.

Marquette, v dan 25. februarja 1892.

Na kogar bi merilo. — Pred kakimi osemnajstim meseci sem imel prav veliko hudih turov po nogah in se nisem mogel sprehajati. Pranašal sem za svet najbolje zdravnik v Chicagi in drugod, ki mi pa niso odpomogli. Obupal sem skoro popolnoma da bi kedaj ozdravel. Zapazil sem slučajno naznanilo v časniku o dr. Speeru & Co. in čital spričevala od dobro znanih ljudi. Sledil sem se odločil, da se mu dam v zdravljenje, in glej, komaj me zdravi kaka dva meseca, že lahko z gotovostjo trdim, da sem skoraj popolnoma zdrav. Svetovni bi vsakej osebi, ki bolega na kakej bolezni, da se zateče k temu zdravniku.

GEORGE CRAIG, sr.
216 Jackson Street, South Marquette.

FILIJALE — 517 Genesee Avenue, Saginaw; 146 Washington Street, Marquette, Mich.; 415 Second Street, Ashland, Wis.

Brownell & Co.,

prodaja

sveže, soljeno in suho meso, mast, perutnino itd.

Ostrige in divjačina ugodna.

ELY - - - - - MINN.

HOTEL SHERIDAN,

Tower, Minn.

Dobra postrežba. Izvrstna jedila.

Nizke cene. Uljudno se gostom priporočá

E. E. BARNIDGE.

BENSON & HAWKINSON.

Zaloga

peči, mnogotere železnine, kosi-tarskega blaga; zbirka

olja in barv,

stekla, okvirov oken in vrat.

Vsako vrstno sobno opravc

Vam uljudno priporočamo.

GERMAN AMERICAN MEAT MARKET.

MAX SHAPIRO, - - - - - mesar,

prodaja

vsake vrste frišno in soljeno meso,

kakor tudi ribe, perutnino

in frišne klobase

po tako nizki ceni, kakor drugod.

Tam se občuje nemško.

The Boston Clothing House.

Največja in najboljša zaloga

obleke, obuval, kovčeg in torb

se dobi pri:

The Boston Clothing House.

M. WEINZIERL & CO.,

Urar in trgovc z veliko zalogo zlatnine in srebrnine. Prodaja in popravlja ure zanesljivo in po nizki ceni.

ELY, MINN.

POZOR!

na našo izvrstno zalogo in največjo izbirko mešanega blaga.

Mnogo narejenih prazničnih in delavnih oblek, klobukov, čepic (kap) in vsakovrstnih obuval.

Vse vrste srajce in rokovice nogovice, in sploh vse spodnje in zgornje obleke prodajajo po najnižji ceni.

Pridite in pogledjte! Vse uljudno povablujemo.

J. J. MURNIK & CO.,
Tower, Minn.

CITY MEAT MARKET,
TOWER, MINN.

NAJVEČJA ZALOGA MESA.

Vsak dan frišno goveje in prešičje, kakor tudi suho meso; pa tudi klobase in perutnino priporočá uljudno

W. H. McQuade.

C. H. OPPEL & SONS,

prodaja

na debelo in drobno manufakturno blago, obleko, pokrivala kakor tudi obuvala.

Obilna zaloga za rudarje in drvarje.

Čolni in indijanski izdelki.

W. N. SHEPHARD & CO.,

PRODAJA

železnino, n. pr. peči, kuhinjsko posodo, in raznovrstno orodje; kakor tudi mize, stole, omare in drugo lišno opravo.

OKNA, VRATA, STEKLO IN BARVE.

Izvrstna zaloga raznovrstnih rudarskih in tudi gojzgarskih naprav.

Oskrbkuje rakve in vse k pogrebu potrebne reči.

Tower, Minn.

Tower Meat Market.

Tu prodajamo:

frišno in soljeno meso, okusne klobase in čisto mast i. t. d.

Pridite in poskusite!

L. M. CHRISTIAN.

McINNIS & KITTO,

ZALOGA

VSAKOVRSSTNEGA BLAGA

posebno

RUDARSKE OPRAVE.

Znate li?

da Vaš dolar pri IRON RANGE CASH STORE bo več izdal ko drugod.

\$1 00 ukupi 30 vatl. najboljše kotenine.

\$1.00 ukupi 15 vatl. kambrika.

\$1.00 ukupi 10 lb. dobrih breskev.

\$1.00 ukupi 30 lb. obdelanega ovsa

Gotovo ako potrebuješ obleke ali obuvala manufakturnega blaga ali groserije sena ali (futra), ali karkoli družega, vse po ugodni ceni

dobiš pri

IRON RANGE CASH STORE.